

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1917-04-29], [Voronežo link - į Maskvą].

Laukai, laukai, jiems ir galo nėra.

Laukai, laukai, jiems ir galo nėra. Rugiai žaliuoja ir maudos saulėj, purienos lenkia savo grakštų vainiką ir praretūs žilvyčiai juokias švelnučiai[s] lapeliais — pavasaris — pavasaris! Ir dūšioj lauko kažkaip daug daug! O tu iš Dievulio šiandie ar pavogsi bent vieną spindulėlį — ar pasidžiaugsi su manimi? Važiuoti labai gerai. Galiu ir dieną gulėti, kaimynai mano geri. O traukinys toks lakus! Greit Voronežas. Tik peleriną labai perplėšiau.

Bučiuoju. Bučiuok Jadžę [1].

Bal[ytis]

KOMENTARAI

[1] Jadvyga Čiurlionytė (1887–1941), VČ sesuo, etnomuzikologė; 1915–1918 m. mokėsi Maskvos filharmonijoje.